

el pont de pedra

«planxoide»

A un amic nostre li va succeir aquest cas. Es corrent però coent.

Aquest amic tenia per company de oficina a un senyor que molt sovint li parlava de la casa que tenia projectada fer se fer. A la mateixa taula de treball di dibuixava les esquemes, planos, etc, afegint sempre:

—Sera una casa original a Girona. Hi ga inspirat en un model alemany. Ja li agradarà veure-la.

A la fi arribà el dia que la casa fos feta. Era al carrer del Carme i d'un pis.

—Quan vulgui l'invito a que visiti la meva casa, li agradarà molt li deia al nostre amic el nou i feliç propietari.

Una tarda al sortir de l'oficina i per no desil·lusionar al bon senyor X anaren plegats carrer del Carme amunt a visitar la casa nova.

Tot caminant el senyor X, no parava de canar les maravelles de la casa i el nostre amic per dir quelcom es fixà en una casa que feia cantó i digué:

—Veu una casa com aquesta a mi no m'agradaria mai. Sembla un panteó.

TOFONES GELADES

Cort Reial, 15 - Rambla Llibertat, 7
Telèfon, 59 - GIRONA

—Es la meva respongué el senyor X, aturant se en sec i amb els ulls guspirejant.

Des de aquell dia el nostre amic —que no és cap fresc— pateix del cor.

a figueres ens confonⁿ gueren amb l'orangutà

Ens digueren que al Parc de Figueres havien adquirit un orangutà i vàrem aprofitar l'ocasió de taobar-nos diumenge passat, passant per la Rambla de la gentil ciutat, per a preguntar ho a una bella figuerenca que caminava davant nostra.

—Escolti simpàtica, és veritat que a Figueres tenen un orangutà?

—Si, senyor, camina darrera meu—respongué malhumorada.

Quedàrem de pedra— millor dit de pont de pedra—al escoltar la floreta. Sort que un de nosaltres reposat de la sorpresa li corregué al darrera i li digné:

Oh, no s'enfadi, nosaltres li hem preguntat aixó a vosté perquè la hem vist tant mona. . . .

més dels antropoides

Essent a Figueres ens assabamentem que la Lliga hi feia un míting. No sabrem que fer i decidirem anar a matar l'estona al «Teatre Jardín» que era on es donava el míting.

Vàrem arribar quan l'Estelrich explicava les teories de la creació de l'home.

Deia:

—«Al món hi han uns que creuen que l'home descendeix de les mones i d'altres que descendeix d'un Creador. Jo no discuteixo cap de les dues teories, només dic, que els que sostenen la segona teoria descendeixen d'un Creador i els que creuen amb la segona descendeixen de les mones.»

nova marca de tabac

A un estanc vàrem escoltar com un jove que presumeix molt de llest i intel·lectual i que treballa a un banc establert de nou a la nostra ciutat, demanava greütment:

—Un paquet de «Rinoceronte», si us plau.

repercussions d'aquell famós ball de comiat

Amb motiu del sarau de comiat de les Fires, tinguerem ocasió de veure torradores— i per cert que no eren de castanyes — de tots colors. Una de les xocants fou la que portava aquell castic del Mercadal, que després d'intentar ficar-se al llit mantes vegades, es persuadí de que hi feia molta calor i s'aixecà per donar un tomb per la Ciutat. (Aixó a les cinc del matí.)

Al cap de poca estona de sortir de la dispesa, remarca que alguna velleta que es dirigia a missa primera, el mirava fit a fit i es posava les mans al cap; llavors. . . en pensà quin fora el motiu d'atreure les mirades dels matiners i repasant-se de dalt a baix vegé estupefacte que al tornar-se a vestir, no s'havia oblidat de posar-se l'abric, però si els pantalons.

una altra

A propòsit de les torradores. Em veierem una, que si bé no podem precisar el color, si podem dir que era més testa que una, que dos i que tres Rocas; menys mal que a darrera hora, quan acabà el gas, quedà convertit en un mocador de farcell.

calçats malaret

rambla

girona

pedaços

tanmateix ja era hora!

«Ha sido derogada la censura de prensa»...

Aixó ho llegiem —amb alegria, naturalment— però vàrem veure que continuava així:

...«pero se prohiben las campañas contra el régimen y contra el Rey».

Però, oh! ens donàrem compte que aixó no passava a Espanya sinó a Grecia.

Ja diem nosaltres...